Sátoralja-Ujhely, 1878. február 21.

Kilenczedik évfolyam. 7. sz.

Előfizetési ár:
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Községeknek és néptanitóknak egész évre 4 frt.

Bérmentlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyilt-térben minden garmond sor dijja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Hetilap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

Hirdetési dij:
Minden egyes szó után 100 szóig 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1½ „
„ 50 „ 1 „

Kiemelt, diszbetük s körzettel ellátott hirdetményekért térmérték szerint, minden□ centimeter után 3 kr. számittatik.

Hirdetések a „Zemplén“ nyomdájában vétetnek föl, s vidékről is oda intézendők.

A vámügyi kérdésben

Meczner Gyula kerületünk orsz. képviselője a képviselőház febr. 14-iki ülésében a következő beszédet tartotta.

T. képviselőház! Nagy baja állami életünknek, hogy minden fontosabb törvényhozási kérdés elintézésénél nem magának a tárgynak természete, hanem a politikai tekintet a tulnyomó.

Igy van ez a szőnyegen levő s ezzel kapcsolatos minden többi javaslatokra nézve is.

Ha ebben valakinek még kétsége lehetett, meggyőződhetett b Wenkheim Béla miniszter urnak, a neki sajátját képező hazafias melegséggel elmondott beszédjéből, meg a kormánypárti padokról elhangzott — nem akarom mondani fenyegetésekből, de mindenesetre igen élénken hangsulyozott rémképekből.

Egészséges, őszinte helyzet-e ez, tisztelt ház!?

Egyfelől közgazdaságunkra, financziánkra kártékony kiegyezési javaslat, melyről az azt kieszközlő kormány maga megvallja, hogy érdekeinket ki nem elégiti; szakemberek, testületek a tudomány s tapasztalat alapján adatokkal bizonyitják, hogy káros. Ezzel szemben a kiralyi esküvel szentesitett törveny, melynek foganatba vételével kikerülhető lenne az igazságtalan károsodás, s a nemzet saját legjobb belátása szerint vezethetné közgazdászati fejlődését, rendezhetné pénzügyeit.

Hiába! mikor szövetséges társunkkal méltányosan ki nem egyezhetünk, s a törvényt kellene életbe léptetni: azt mondják, nem lehet. Az ország joga ugyan világos, kétségbe senki által nem vonatik, de ha él vele, chaos lesz, isszonyu állapotok következhetnek, talán maga alkotmányunk, politikai életünk is kérdésessé válik. Szóval egy kényszerhelyzettel állunk mindig szemben, melynek nyomása alatt a választás a két rosz közöl a kisebbre erőszakoltatik!

Párratlan visszás helyzete politikai életünknek. Ennek dobjuk áldozatul a nemzet legjobb erejét, elveinket s kiváló férfiaink egész sorát!

Hasztalan sisiphusi munka!

Mekivánni mindent egy nagyszabásu állam háztartásra. Elvonni, akadályozni a módokat annak elviseléséhez!

T. ház! Én a törvénnyel szemben kényszerkelyzetet el nem fogadhatok. (Helyeslés balfelől).

Elismerem, hogy bizonyos idő, p. o. a jelen, valóban nem alkalmas két szövetségtárs közötti czivódásra, de ennek folyományaként nem azt tartom, hogy az egyik társ adja meg magát életre halálra, hanem azt, hogy tartsuk fel a jelen helyzetet s a kiegyezést halaszszuk el akkora, ha a mindkettőnket fenyegető veszély elvonul! (Helyeslés).

Különben el kell ismernem, hogy az általános politikai szempontnak, különösen a létező — általam is fentartani kivánt — közjogi kapcsolatnak, bizonyos mértékig sulylyal kell esni a mérlegbe; de meg kell tagadnom azt, hogy a helyzetet absolute uralhassa.

Azok közé tartozom, kik a méltányos kiegyezést őszintén óhajtják, de a méltányosságban határt kivánnak szabni, és pedig oly módon, hogy ha ily kiegyezés nem létesithető, lépjen foganatba az ország királyi esküvel szentesitettt törvénye. (Helyeslés balfelől)

Mihelyt akár fenyegetés, akár rémképek festése által azon hit érlelődik meg a nemzetben, hogy törvényei nem egyebek irott malasztnál: megdől az alkotmányban vetett bizalom, helyét foglalja el a közöny és csüggedés, melynek következménye egyesülten a nemzeti elszegényedéssel csakugyan lehet egy nemzeti életünket is elnyelő chaos! (Helyeslés balfelől).

Többen, különösen igen tisztelt báró Wenckheim miniszter ur, fájdalmasan neheztelték, hogy a kormány az ellenzék padjairól az ország jogainak feladásával sőt hazaárulással vádoltatik.

Történtek ugyan éles megtámadások, de oly vádakat emelni én nem hallottam. Ha mégis emeltettek, nem osztom azokat.

Én a t. kormány intentióinak hazafias voltát kétségbe nem vonom, sőt nem kimélt fáradozását, szivós kitartását jobb eredményre tartottam érdemesnek. Ily őszinte tiszteletem mellett is, nem követhetek el lelkiismeretemen erőszakot, hogy képviselői kötelességemet gyakorolva, jónak mondjam, a mit rosznak tartok, hogy elhallgassam azt, amit hibának vélek.

Ennyit a t. kormány is megengedhet, – mert senki sem csalhatatlan.

És itt találja, t. ház, adandó szavazatom is legközelebbi indokát.

Miért egyesültünk? mi volt programmunk? az államháztartás rendezése; a lejárt nemzetközi egyezség létesitése, önálló nemzeti bankkal, a restitutiók s a adóknál szenvedett igazságtalan károsodásunk megszüntetésével, s a vámszerződésnek s tarifának az ország érdékének megfelelő módositásával.

Ez volt a fusió, ez a t. kormány s különösen a t. miniszterelnök ur proggrammja. Ezt fogadtam el én is, képviselői mandatumom elnyerésénél, — emellett léptem a t. kormányt támogató orsz. szabadelvüpártba. E programmot hiven megtartani adott szavam kötelez.

E programm mellett állok ma is. Nem én hagytam el a t. kormányt, melyet támogatni a multakból áthozott hazafiui meggyőződés egész melegével kötelességemnek ismertem, de a t. kormány hagyott el engem, vagyis inkább programmját. (Élénk helyeslés.) Nem a közlegény hagyta el a lobogóját, de a vezér. (Tetszés és helyeslés).

Rendezve van-e a háztartás? Nincs! Daczára a megszavazott jelentékeny adó felemelésnek, 80 millió arany kölcsönnek, a deficzit ma is meg van. A pénzügyi bizottság legközelebb beadott jelentése szerint még 1878-ra is 16.768,000 frt deficzit van előirányozva; pedig mi már hozzászoktunk, hogy az előirányzat a valóságtól mindig messze elmarad.

Mi lesz az önálló magyar bankból? Egy közös bankfiliale, kielégitve a nemzet egész aspiratióit egy kezekötött alkormányzóval, 50 millió dotatióval, s kilátásba helyezett 80 milliós adósságból 32 százalékos osztalékkal. (Ugy van!)

Elismerem, a restitutióknál a helyzet javul, de marad az igazságtalan helyzet az indirect adóknál, — roszabbul a miniszterelnök ur szavai szerint is az osztrák gyáriparnak inkább kedvező vámtételeknél.

Mindezeket betetőzi a Lloyd-szabadalmazás; kereskedelmi szerződések teljes hiánya.

Compensatióként — a financzvámokban remélt, de a hozott áldozatokkal szemben figyelmet alig érdemlő többlettel.

T. ház! Nem csekélylem azon nehézségeket, melyekkel a kormánynak küzdenie kellett. De ha megküzdeni nem birt, adott programmját — a nemzetnek lekötött szavát — alku tárgyává nem tehette. Lépett volna vissza. (Ugy van!)

Ezt tartottam volna férfias, alkotmányos eljárásnak.

Ez emelte volna a nemzetben az alkotmány iránti bizalmat, vezérfiai iránt a becsülést és ragaszkodást. (Helyeslés.)

Hibáztatom tehát a t. kormányt abban, hogy programmját elhagyta és térczáját le nem tette.

Ezzel szemben nem ismerem be s itt Tisza László képv. urnak felelek, azon ellenvetés jogosultságát, mint mondani szokták, s mint különösen Szontagh Pál képv. ur mondani szokta, hogy nem akadt más derekabb legény, a ki jobb kiegyezést hozott volna létre. A nemzet a meghatalmazást ezen kormány nevére töltötte ki, ennek kellett azzal győzni, vagy esni.

Készségesen elismerem azt, hogy bárki vállalkozott volna is a kiegyezés keresztülvitelére, mihelyt azt mondotta ki, hogy feltétlenül a közös vámterület alapján alkudozik, többet, mint a t. kormány, el nem ért volna. De ebből magamnak vigasztalást nem merithetek. (Helyeslés.)

Ezek után, t. ház, némely előttem elmondottakra kivánok megjegyzést tenni s különösen első sorban Tombor t. képviselő ur beszédjére kivánok egy csekély észrevételt tenni. Ő t. i. azt mondta, a szélső baloldalról jövő gyanusitást visszautasitva, hogy ők nem rajongnak a kormányért, sőt kimondta bizalmatlanságát iránta. Tehát nem pactum conventum folytán szavazzák meg a kiegyezést, hanem azért, mert ez a specialis horvát érdekeknek kedvez. Mert azt mondja, hogy ha önálló vámterület állittatnék fel, akkor Horvátország még rosszabb helyzetbe jönne, mert annak még oly ipara sincsen, mint Magyarországnak, tehát nem a kormány iránti bizalomnak adnak kifejezést, hanem specialis horvát érdekből szavazzák meg a kiegyezési törvényt. No, t. ház, ez horvát testvéreinktől keserü boszuállás. Ők Ausztriának szivsen megadják azt, a mit tőlünk kereken megtagadnak. (Ugy van!) Ehez különben a magyar nemzet és Magyarország már régen hozzá van szokva. (Helyeslés.)

És most áttérek Korizmics László t. képviselő ur multkori nagy beszédére. (Halljuk!)

Általában azt jegyzem meg, hogy ha valaki azért szavazza meg a szőnyegen levő javaslatokat, mert azt hiszi, hogy ellenesetben csakugyan bekövetkeznek azon veszélyek, melyeket a tuloldalról többen emlegettek, s igy a két rosz közül választja a kisebbet, — s ugy van meggyőződve, hogy nincs senki, a ki ennél többet képes lenne kivinni: nem osztom, hanem tisztelem meggyőződését; de ha valaki minden áron jónak akarja bizonyitani, a mi általán ki nem elégitőnek ismertetik el: nagymérvü önfeláldozását csudálom. (Ugy van!)

A t. képv. ur beszéde kiindulási pontjául szemben állitja az őstermelő gazdaközönség érdekét az iparüzők érdekével, rámutatva, hogy ha ipart akarunk, a vámtételeket tul kell csigázni, s kérdezve, hogy ki fizetné ezeket meg, azt feleli: mi, a nagy többséget képező gazdaközönség egy fractio kedveért.

Szerintem a kérdés ily feltétele már elvileg is helytelen. A t. képviselő felejti azt, mennyire hat vissza az ipar fejlodése az őstermelésre s általán a jólét gyarapitására, s az iparnak tett kedvezmény más uton bőségesen visszatérül, de a t. képviselő ur, midőn azt mondja: „ne sajnáljuk az osztrák ipartól azt a kis védelmet, hisz az jó, ha ők erősbödnek — s hite szerint az osztrák ipar fogja megteremteni a magyar ipart is közös vámterületen“, az osztrák iparnak szivesen meghozza áldozatul azt, mit a magyartól sajnál; a protectiója alá vett gazdaközönség megnyugtatására pedig adós maradt annak felvilágositásával, hogy viszonosság fejében Ausztriával szemközt mivel jó jobb helyzetbe, mint a romániai termelő?! (Ugy van!)

Jókai t. képviselő ur megirta s a mult napokban el is mondotta Magyarország jóléte-, gyarapodásáról, a jövő század regényét. Eszm társulás folytán Korizmics t. képviselő ur egy kis elmességet engedett meg magának, mondván: mindig az volt ennek az országnak a baja, hogy oly dolgokért rajongott, melyek a jövő zenéjéhez tartoznak, s a komoly valót elhanyagolta. Termeszetesen a jövő zene szerzőinek csak minket, e padokon ülőket, érthetett.

Ezen elmés megjegyzése ellen a tiszt. képviselő urnak nem hivatkozom a törvényre, csak érintem, hogy a t. képviselő ur is, mikor fusionált, eltogadta a kormány programmját, szinte beállott a mükedvelők közé, most pedig ugyancsak erősen igyekszik a javaslatok elfogadásával elhegedülni Magyarország jövőjének zenejét. (Élénk helyeslés és derültség.)

A t. képviselő ur még azt is felhozta: gondoljuk meg, mily szerencsétlenség az a gyakori kormányváltozás. Sajnálkozott, hogy mily sok derék férfiaink voltak, s nem engedtetett nekik elég idő kifejteni törekvésüket.

Én nem hiszem, hogy a t. képviselő ur nagy bókot csinált volna ezzel az igen t. kormánynak s különösen az elnök miniszter urnak, — mert hisz a t. miniszterelnök ur elmondhatja az előbbi kormányváltozásokra: „quorum pars magna fui.“ Megnyugtathatta volna a t. képviselő urat Wenckheim

b. miniszter ur azon idézete, hogy: „a jobb a jónak ellensége,“ s én azt hiszem, hogy a t. képviselő urnak nincs is oly nagy oka panaszkodni a kormányváltozásokra, mert mindig a létező kormánynyal tart, — s a házas életben is gyengédtelenségnek tartják, ha a férj neje előtt első felesége erényeit emlegeti. (Derültség).

Mig nem elvek az irányadók, mig a tett igéret, az adott programm csak arra való, hogy azt meg ne tartsuk: nem jöhet létre szilárd megállapodás, hiányzik erre az öntudatos bizalom s őszinte akarat. Hiányzik a testből a lélek.

Legtöbben a tisztelt kormánypárti szónokok közül csatározásaikban ugy tüntették fel e vitát, mintha az a közös vámterületnek a külön vámterülettel vivott harcza lenne, s ebből mintegy következésképen vélték levonhatni, hogy a ki nem fogadja el a szőnyegen levő szerződést, az eo ipso szakitani akar, s hogy nem értik azok eljárását, a kik azt hangoztatják, hogy akarnak közös terület mellett egyezkedni, s mégsem fogadják el a javaslatokat. A kérdés helytelenül van feltéve. — Igenis akarunk közös vámterülettel méltányos kiegyezést, de nem fogadunk el gyarmati állapotot. Eközt és a mindenároni szakitás közt még igen nagy hézag van. S hogy méltányos kiegyezés hiányában akarjuk az ország szabad rendelkezését gyakorolni, önálló vámterülettel, ez nemcsak természetes, de törvényes is. (Ugy van!)

Ugyanez eszmemenetből többen, Jókai képviselő ur, Wenckheim miniszter ur, nagyon megdicsérik a t. szélső balt, férfias következetességéért; és ennek magatartását értik. — Ez mindenesetre szép tulajdonság. Bár a t. kormánynak is vissza lehetne adni e bókot.

Különben azt hiszem, t. barátaink inkább óhajtották volna, hogy ne dicsérték volna annyira meg őket; mert portékájukat nem igen adhatták el. Wer schimpft, der kauft.

Azt is mondotta Wenckheim t. miniszter ur, hogy ő már csak azért is jónak látja a kiegyezést, hogy egyik fél sincs vele megelégedve. — Az természetes, hogy a szülők szeretik magzatjukat. S én igen sokat adok a t. miniszter ur szavaira, de mégis csak azt kell hinnem, hogy jobb az olyan kiegyezés, hol mind a két fél meg van elégedve. (Ugy van!)

T. képviselőház! Én oly egyezséget, oly szerződést, mely az országnak nem jogos, de csak méltányos igényeit sem elégiti ki, oly egyezséget, mely mellett hazám közgazdasági fejlődése, financziáinak rendezése csaknem lehetetlen, semmi körülmények között el nem fogadok. Ily alkuval szemben hivatkozom a törvényre, melynek ha érvény nem szerezhető, hazafias bánattal, de azon meggyőződésnek kell kifejezést adnom, hogy a jelen kiegyezési javaslat, a Horváth Mihály nagy történetirónk által a mult napokban idézett négy százados történelemnek csak egy sajtó alá rendezett füzete.

Nem fogadom el a javaslatokat; pártolom b. Simonyi Lajos és Mudrony képviselő urak határozati javaslatát. (Élénk helyeslés.)

A községi és körjegyzők zemplénmegyei egyletének alapszabályai.

I.

Az egyesület czélja.

1. §. A községi és körjegyzők által egyesület alakittatik, melynek közgy- és választmányi ülései S.-a.-Ujhelyben tartatnak.

2. §. Czélja: a) Általában a törvényhatósági közigazgatás, s különösen a községi és körjegyzői teendők s hivatás körébe vágó gyakorlati tárgyak s érdekek fölött behatóan tanácskozni, s eszméket cserélni, javaslatokat készíteni; a községi és körjegyzők óhajait, inditványait kérvényezés utján a törvényhatóság a törvényhozó testület és kormány előtt a társegyletekkel is egyértelmüleg tolmácsolni, és végre: a községi és körjegyzői kar érdekeit testületileg képviselni. b) Szakismeretek öregbitése a közigazgatás javitására czélzó szakmunkák pártolása, terjesztése, az egyleti pénztár erejéhez képest pálya nyertes müvek dijazása a községi élet egyetemes körében jelentkező hiányok orvoslása, hasznos s korszerü vitatkozások tartása, és megállapodások létrehozása. c) Más társegyleteket a fenti czélok elérésében támogatni s velök közremüködni.

3. §. Az egyesület hivatalos nyelve a magyar.

4. §. Az egyesület pecsétje „A községi és körjegyzők zemplénmegyei egyletének pecsétje.“

II.

Az egyesületbe való belépés, és abbóli kiválás.

5. §. Az egyesület áll: rendes, pártoló és tiszteletbeli tagokból.

Egyesületi rendes tag lehet Zemplénmegye területén lakó minden községi kör- és okleveles jegyző.

Rendes tag az, a ki magát hat évre a tagsági dijnak lefizetésére aláirás által kötelezi.

Pártolótag az, a ki egyszer és mindenkorra az alább megállapitott pénzösszeget az egylet pénztárába befizeti.

Tiszteletbeli tagokul választathatnak, kik a községi és körjegyzők érdekei, a községi élet vagy különösen az egyesület irányában érdemeket szereztek.

6. §. A tagság véget ér: a) Halálozás. b) Pályaváltozás esetében, mely utóbbit az egyesületnél bejelenteni tartozik a kilépő.

A tagok felvétele rendesen az egyleti jegyzőnél való személyes vagy irásbeli jelentkezés folytán történik (13. §. d pont), ki azt a legközelebbi választmányi ülésben bejelenteni köteles.

III.

A tagok jogai és kötelességei.

7. §. Minden rendes és tiszteletbeli tagnak joga van mindazon előnyöket élvezni, melyeket az egyesület nyujt, nevezetesen a közgyülésen megjelenni, tanácskozni és szavazni, a közgyülésnél vagy a választmánynál kérvényezni, szakmunkákat és javaslatokat előterjeszteni, mely előterjesztésekre nézve az előadói tisztség a szerzőt vagy egy általa megbizott tagtársét illeti meg, ezen utóbbi eset kivételével a fent elősorolt jogok csak személyesen gyakorolhatók.

A pártoló tagok, kivéve a szavazati jogot szintén azon előnyöket élvezik, melyeket a rendes és tiszteletbeli tagok.

Tiszteletbeli tagok az egylet terhei viselése alól fel vannak mentve.

Tisztviselővé, választmányi taggá csak az egyesületnek rendes tagja választható.

8. §. Rendes tagok kötelesek belépésük alkalmával 1 frt alakulási költséget egyszer mindenkorra, és tagsági dij fejében 2 frtot előre befizetni.

A pártoló tag a rendes tagsági dij hatszorosát fizeti egyszer mindenkorra.

IV.

Az egyesület szervezete.

9. §. Az egyesület ügyeit intézik:

a) a közgyülés;

b) a választmány;

c) az elnök, alelnök, jegyző és pénztárnok.

10. §. A közgyülések mindenkor a tanácskozási tárgyak sorozatával együtt legalább 15 nappal előbb az egyleti tagokkal tudatandók.

Minden év julius havában rendes közgyülés tartatik.

A választmánynak határozata vagy 10 egyesületi tagnak irásban benyujtott kivánata folytán köteles az elnök rendkivüli közgyülést is összehivni.

11. §. A közgyülés határozatai a jelen nem lévők és nem szavazók irányában is kötelezők.

A jelenlevők számra való tekintet nélkül határozat képesek, a határozatok viszonlagos szótöbbséggel hozatnak, kivéve a 21. §. eseteit.

12 §. A rendes közgyülés hatás körébe tartozik:

a) a tisztviselőket, választmányt választani.

A tisztviselők titkos szavazás utján három évre a jelenlevők általános szavazattöbbségével választatnak.

A választmány áll a tisztviselőkből, a közgyülés által minden járásból egy, tehát választandó 9 tagból.

b) A tiszteletbeli tagok választása;

c) a költségvetés megállapitása, az évi számadások megvizsgálása.

E végből három tagból álló bizottmányt előre küld ki, mely bizottmány a számadások és pénztár állapotáról való jelentését a legközelebbi rendes közgyülésnek bemutatja

d) A számadásról szóló felmentvény megadása és az alapszabályok megváltoztatása, illetőleg módositása, melyről ideje korán hirdetés teendő közzé.

e) A közigazgatási szakmába vágó pálya kérdések megállapitása, illetve a legjobb pályamüvek a kitüzött dij kiadása iránti határozat hozatal a választmany véleményéhez képest, és végre:

f) Az egyesület felosztása iránti határozat hozatal (21. §.)

A közgyülési jegyzőkönyveket az elnök és jegyzőn kivül két kiküldött egyesületi tag hitelesiti.

Oly közgyülési határozatok, melyek által az alapszabályok megváltoztatása czéloztatik, foganatositás előtt a kir. belügyminiszteriumhoz terjesztetnek.

13. §. A választmány hatásköréhez tartozik:

a) Jelentés tétel a közgyülésre, az irattár és pénztár megvizsgálása.

b) Az időközben netán megürült helyek helyettesités utjáui betetörlése a legközelebbi közgyülésig.

c) A közgyülés által kitüzött pálya kérdések kihirdetése, a beérkezett pályamüveknek megbirálása és a közgyülési tárgy sorozatnak megállapitása.

d) A tagoknak felvétele.

Választmányi ülés fél évenként mindannyiszor tartandó, valahányszor azt az elnök, vagy öt tag szükségesnek látja. Érvényes határozat hozatalra az elnök esetleg alelnök, jegyző és pénztárnokon kivül legalább három választmányi tagnak jelenléte szükséges, a határozatok viszonylagos szótöbbséggel hozatnak.

A tisztviselők saját személyes ügyeiket kivéve szavazattal birnak.

A választmányi ülések jegyzőkönyveit az elnök és jegyzőn kivül egy választmányi tag hitelesiti.

14. §. Az elnök képviseli az egyesületet, a hatóságok és harmadik személyek irányában, miért is minden okiratot, mely az egyesületre jog következmény és kötelezettséget von maga után, a jegyzővel aláiratja.

Összehivja a választmányi üléseket, rendes és rendkivüli közgyüléseket, azokon elnököl és kimondja a határozatot. Szavazat egyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

A hozott határozatokat a „Jegyzők lapjában“ közzé teszi s végrehajtja, a folyó ügyeket vezeti és elintézi.

15. §. Az alelnök kötelességei ugyanazok, mik az elnöké, ha annak akadályoztatásában az elnököt tisztségében helyettesiti.

16. §. A jegyző hatásköre a közgyülések és választmányi ülések határozatát jegyzőkönyvbe venni, az egylet tajairól névlajstromot vezetni, és a folyó ügyeket az elnök utasitása szerint elintézni.

A jegyző tesz jelentést a választmányi ülésekben az egyesület müködésének minden mozzanatáról.

17. §. Akadályoztatása esetén a választmány gondoskodik helyettesitéséről

18. §. A pénztárnok felelősség mellett kezeli az egyesület pénzeit, azokat ellennyugta mellett át veszi, s azokból a költségvetésben megállapitott kiadásokat az elnök vagy alelnök — költségvetésben nem foglalt kiadasokat pedfg a választmány utalványozása folytán fizeti.

A választmány utalványozása 10 frt erejéig terjedhet.

A választmánynak pénztári kimutatást, a közgyülésnek pedig teljes évi számadást ád.

A hátrálékos tagok névsorát a választmánynak bemutatja.

A pénztárnok ellenőrzése iránt a választmány határoz.

19. §. A tisztviselők egyelőre jutalomdij nélkül látják el tisztöket.

V.

Az egyesület jövedelméről és vagyonáról, s annak kezeléséről.

20. §. Az egyesület jövedelmét képezik: az alakulási dij, a tagok által befizetendő évi illetékek és netaláni hagyományok, adakozások stb.

Ezen jövedelmekből fedezendők az irodai költségek, pályamüvek dijjazása és egyébb előre nem látható kiadások.

VI.

Az egyesület feloszlása.

21. §. Az egyesület feloszlása bekövetkezik, ha a tagok száma annyira csökken, hogy évi jövedelméből a kiadásokat nem fedezheti és az összehivandó közgyülés másnemü fedezési eszközöket elő nem teremthet.

A feloszlás kérdésében csak a rendes tagok határozhatnak s a határozat hozatalhoz a tagok két harmadrészének jelenléte szükséges, mely szótöbbséggel dönt. Ha pedig a tagok két harmadrésze meg nem jelennék, ez esetben egy hónapra uj közgyülés és pedig azon megjegyzéssel hivandó egybe, hogy ezen közgyülésen megjelent rendes tagok szótöbbséggel határoznak.

Feloszlás esetén az egylet meglevő vagyona egyedül a jegyzői nyugdij alapjavára forditható, pedig akképen, ha a feloszláskor már országos nyugdij létezném, ennek az alapjavára, esetleg pedig Zemplénmegye község és körjegyzői nyugdij intézet javára lesz forditandó.

Feloszlás tárgyában hozott határozat foganatositása előtt a n. m. belügyminiszterium elé terjesztendő.

Az egylet azon esetben, ha az alapszabályokban meghatározott czélt és eljárást meg nem tartja, a kir. kormány által a mennyiben további müködésének folytatása által az állam vagy egyesületi tagok vagyoni érdeke veszélyeztetnék, haladéktalanul felfüggesztetik, s a felfüggesztés után elrendelő szabályos vizsgálat eredményéhez bépest fel is oszlattatik, vagy esetleg az alapszabályok legpontosabb

megtartására külömbeni feloszlás terhe alatt kötöleztetik.

Kelt S.-a.-Ujhelyt, 1877. évi augusztushó 13-án tartott megyei községi és körjegyzői gyülésben.

Szmrekovszky György, terebesi körjegyző, a zemplénm. községi és körjegyzői egyl. id. elnöke.

Kretovics József, S.-a.-Ujhely város rendes, s a megyei jegyzői egylet id. jegyzője.

45435. sz.

Látta a magy. kir. belügyminiszter. Budapesten, 1877. évi novemberhó 5-én. A miniszter helyett:

B. Kemény, államtitkár.

A közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

Tek. szerkesztőség!

Az „Egyetértés" f. évi 44. és 45. számaiban, a f. hó 12-én megtartott zemplénmegyei rendkivüli közgyülés lefolytát érdeklő értesitések tárgyilagos ismertetéséül a személyemre vonatkozó szinezések teljes mellőzésével, amelyek ellenébe 31 éves ügyvédi multam, s megyém mélyen tisztelt közönségének ismételve egyhangulag lett megválasztatásom által tényleg tanusitott bizalma elég megnyugtatásomra szolgál — ·/. alatt közlöm az érintett tárgyra vonatkozólag beadott felebbezési indokaimat, — tisztelettel kérve a tek. szerkesztőséget, hogy azt hivatalos eljárásom részletes felismertetése végett — igazolásomul felvenni mélóztassék.

·/. 168. / kt. 78. szám.

Tekintetes megyei alispán ur!

A f. é. febr. 12. napján megtartott rendkivüli bizottsági közgyülés folyamán - a 15½ sz. a. tanácskozás tárgyául szolgált szóbeli előterjesztés következtén kelt bizottsági határozat ellenébe — az 1870. évi 42. t. cz. 60. §-a által szabályozott hivatalos kötelességemhez képest fellebbezésemet a határozatnak elnökileg történt kijelentése után azonnal bejelentvén, — stb. stb. ezen eljárásom indokolását a következőkben terjesztem elő.

1. Tévesnek tartom a 15½ sz. a. kelt határozatnak 1870. 42. t. cz. 42. és 46. §-ai által nyert indokolását; mert a 42. §. harmadik bekezdésében a törvényhatósági közgyüléseken felveendő tárgyak sorozatának a közgyülések megtartása előtt legalább 8 nappal kell szabályszerüleg kihirdettetni; a 24 órával előbbi hirdetés iránti intézkedése a törvénynek a polgármesterre, s igy a városi közgyülések tárgyalására vonatkozik;

és habár a törvény 46. §-a az inditványok tárgyalhatására nézve a rendes és rendkivüli közgyülések között különbséget nem tesz is, — miután

2. megyei szabályrendeleteinknek a bizottsági közgyülés tanácskozási ügyrendjére vonatkozó ötödik fejezetének a közgyülés hatásköre és szervezete iránt intézkedő — A — alatti részében, világosan kimondatik az, hogy: „a rendkivüli közgyülés tárgyai az elnöki körlevélben kiteendők:"

a törvény 42. §. harmadik bekezdésére s szabályrendeleteink ezen világos pontjára alapitott meggyőződésem tehát az. hogy a rendkivüli közgyüléseken semmiféle oly tárgy, s oly inditvány, mely a napirendre kitüzött tárgyakkal össze nem függ, ha a rendkivüli közgyülés tárgyául az elnöki körlevélben a közgyülés megtartása előtt 8 nappal köztudomásuvá nem tétetett, tanácskozás tárgyául nem szolgálhat. De —

3. megyei közönségünk érdekei veszélyeztetését is találom abban, hogy felsőbb megerősitést nyert szabályrendeleteink, szabályszerüen köztudomásuvá nem tett inditványokkal, egy rendkivüli közgyülésen megdöntethessenek, s szabályrendeleteinket ily módon lényegében megváltoztatott határozatok következtén — amilyennek a 15½ sz. a. kelt határozatot is tekintem — oly bármi közérdekü tárgyak szolgálhassanak a rendkivüli közgyülés intézkedéseül, amelyekre nézve az ezen esetekben köztudomásuvá tett tárgyak által nem érdekelt, s igy a rendkivüli közgyülésen meg sem jelent többszörösen nagyobb számu bizottsági tagok többsége éppen ellenkező véleményben lehet, mint amily véleményt a rendkivüli közgyülés tárgyai által érdekelve megjelent kissebb számu bizottsági tagok többsége magáénak vallva, azt megyei bizottsági határozat erejére emeli, — mert ezáltal megyénk közönsége többségének véleménye ellenkező irányunak mutathatnék fel, mint amily véleményben az valósággal van.

Ezen elsorolt indokok alapján tehát a kijelölt rendkivüli közgyülésnek következő számok alatt kelt felebbezett határozatait: — 15½ stb. a nagyméltóságu belügyminiszteriumhoz mindezek végrehajtása előtt annál is inkább felterjesztetni kérem, mert az 1870. 42 t. cz. 4. §. harmadik bekezdése szerint az, hogy ezen határozatok bármelyike csak birtokon kivül — tehát végrehajtás után lenne felebbezhető — világosan a határozatok egyikében sem lett kifejezve:

Alázatos tisztelettel folyamodom egyszersmind a nagymélt. belügyminiszteriumhoz az iránt, hogy mindezen határozatokat az elsorolt indokok alapján, a 34/1409 sz. alattit pedig különösen azért is, mert az érdekelt községi költségvetés a megyei számvevő által tett vizsgálatról bemutatott, s az ügyiratokhoz mellékelt jelentés szerint — mint az 1871. 18 t. cz. és 1876. 5. t. cz. 33. §-ának meg nem felelő — különben is visszautasittatni véleményeztetett, — megsemmisiteni, s a megye közönségét a törvénynek és szabályrendeleteinknek megfelelő ujabbi eljárásra utasitani méltóztassék

S.-a.-Ujhely, február 16-án 1878.

Tekintetes alispán urnak tisztelettel:

VÉKEY GEDEON, Zemplénmegye tiszti ügyésze.

HÉTRŐL-HÉTRE.

(Hir és vegyes rovat.)

IX. Pius pápa halála alkalmából f. hó 19-én városunkban is megtartatott a gyászünnepély a plebania templomban. Az egyház egészen megtelt ez alkalommal; s a megyei és királyi tisztviselőkön kivül a kőznép is nagy számmal vett részt a gyászünnepélyben.

A sátoralja-ujhelyi korcsolya-bál f. h. 16-án tartatott meg a megyeház termeiben. E bál mint a tüzoltók tánczvigalma nem volt valami tömött, de jó kedv és izlésteljes öltözékek tekintetében a „sikerült" jelzöt mégis kiérdemli. Megyénk szépeiből, hogy a báli tudósitók frázisával éljünk, ékes koszorut füzött egybe az alkalom, melyen a pillangóként ide oda röpkedő tekintet sok gyönyörködtetőt talált. A helybeliekből ott láttuk Viczmándy Ödönné, Dókus Gyuláné, Láczay Lászlóné, Ambrozy Nándorné, Villám Arnoldné, s Grossné asszonyságokat, a hajadonok közül pedig Major Anna és Ilon, Bessenyey Margit, Schön Ilona, Csiszár Erzsike, Szentgyörgyi Juliska, Zubriczky Mariska, Évva Ilona, Balogh Margit, de Rivó Ilona, Kis Gizella, Steiner és Fekete kisasszonyokat. A vidékeiekből: Hódoly Elekné, Kulin Gyuláné asszonyságok mellett Nagv Vilma, Bartos Mariska, Geöcze Erzsike, Füleky Anna, Reviczky Örzse, Czibur Mariska, Gyurcsánszky M., Dombay Ilon, Kovács Zelma és Kovács Izabella, Hosszufalusy Róza és Joó kisasszonyokat, egytől egyig elegans öltözékeikben. A bál jövedelméről most csak annyit mondhatunk: hogy a netto mindössze is 8 forint azonban mint feljebb emlitők, a mulatság sikere tulbőven fedezi e bálra tett kiadást és fáradtságot.

Megjelent és beküldetett szerkesztőségünkhöz Gallik Géza értekezése az ivóvizekről általában és különösen a sátoralja-ujhelyi ivóvizekről. Ára 20 kr., s mindkét könyvkereskedésben kapható. Nem kételkedünk a felett: hogy ezen, az élet elsőrendü szükségletéről oly behatólag értekező müvecskét minden, a közegészségügy tényezői iránt érdeklődő s.-a.-ujhelyi lakos megszerzi magának s okulván belőle összes kitelhető erejével oda fog hatni: hogy azon a kalamitáson, melyben városunk az egészséges ivóviz tekintetéből szenved, a legnagyobb áldozatok árán is mielőbb segitve legyen.

A sárospataki ref. főiskolai betegsegélyző-egylet által a főiskolai kórház javára rendezett sorsjáték 1878. év februárhó 9-én, az egyleti bál szünórája alatt, politikai biztos jelenlétében kihuzott nyerő számai következők: **3.** sorozat folyószáma 586, 490, 896, 731, 491, 905, 502, 653, 528, 83, 266, 996, 335, 59, 893, 81, 604. **1.** sorozat folyószáma 257, 360, 135, 817, 825, 803, 671, **852**, 919, 850, 669, 109, 239, 314, 395, 789, 70, 609. **8.** sorozat folyószáma 28, 179, 80, 956, 339, 991, **95**, **768**, 461, 70, 94, 663 585, **894**, 512, 848, 535. **6.** sorozat folyószáma 832, 13, **189**, 542, 522, 317, 669, 122, 171, 564, 684 946. 369, 818, 944 986, 638, 863, **2.** sorozat folyószáma 929, 958, 369, 724, 748, 790, 344, **248**, 490, 480, 942, 317, 972, 641, 1000, **841**, 146, **4.** sorozat folyószáma 942, 197, **757**, 100, 78, 965, 377, 180, 105, 994, 427, 866, 254, 943, 166, 397, **165**. **5.** sorozat folyószáma 621, 692, 870, 701, 693, 10, 826, 505. 302, 577, 512, 64, 773, 517, 666, 297, 566, 504. **7.** sorozat folyószáma 47, 611, 450, 500, 401, 560, **217**, 211, 605, 930, 34, 445, 250, 618, 355, 941, 242, 589, 289. — A nyereménytárgyak az eredeti sorsjegy felmutatójának a huzástól számitott 4 nap mulva, naponta átvehetők délelőtt 11 -12 óra között a széniori hivatalban. 1878. márczius 8-ig el nem vitt nyereménytárgyak a kóroda tulajdonába mennek át. Sárospatak, 1878. február 9-én, éjfél után két óra. A sorozati, folyó- és nyeremény-számok általam megolvastatván s áttekintetvén: a tervezettel megegyezőknek találtattak. Sárospatak, 1878. február 9-én. Urbán Ferencz, szolgabirói segéd és alkalmi politikai biztos. Zsindely István, tanár s a sorsjegyrendező-választmány elnöke. Dr. Kun Zoltán, betegsegélyző-egyleti elnök s kórházi orvos. Órás Kálmán, szénior s a sorsjegyrendező-választmány pénztárnoka. Bakó Bertalan, Nemes Lajos, Steinfeld Béla, mint a huzásnál jelenvoltak. — Tisztelettel kérjük azon pártolóinkat, kik sorsjegyeinket január 31-ig bezárólag vissza nem küldötték, s ez által azokat megtartották, hogy azoknak árát 14 nap alatt megküldeni sziveskedjenek. — Jegyzet: A vastag jegyek nyereményei a sorsjegyeken kitett ezüsttárgyak (a folyószám vastag számjegyei az ezüsttárgyak nyerését jelentik.)

A sárospataki államvizsgáló bizottság előtt f. hó 16-án délelőtti 9 órától kezdve délutáni ½ 2-ig a következő ifjak tettek sikeres jogtudományi államvizsgálatot: Kapy Lajos, Körtvélyfáy Péter, Zehery László, Écsy Dezső és Körtvélyesy László. A költagok részéről Bernáth Etemér törvényszéki biró és Németh László ügyvéd ur volt jelen. Belepillantottunk ekkor a jogakadémia folyó második fél évi tanrendjébe is és nem hagyhatjuk elismerő megemlités nélkül a tanárikar azon szép buzgalmát, melylyel a kötelezett tantárgyakon felül a következő rendkivüli studiumokat (speciál collegiumokat) is előadják: A római családjogot (Dr. Szántó Gy.) A magyar legujabb politikai irodalom történetét (Dr. Ballagi G.) Gyakorlati előadásokat (practicumok) (V. Krüzselyi B.) A statistika elméletét (Baczoni L.) Ez intézet valóban oly jól van szervezve, buzgó tanerőkkel ugy el van látva, hogy vidéki akadémia kevés versenyezhet vele. Tanulni szerető ifju embereknek igazán ajánlható.

A kassai ügyvédi kamara közhirététele szerint Zizska István kassai lakos ügyvéd, a kamara lajstromába fölvétetett, ellenben Szenczy László szerencsi lakos ügyvéd, valamint Görgey Miklós s.-a.-ujhelyi lakos ügyvéd, ez utóbbi az ügyvédi állás betöltésére megkivántató szellemi erő bekövetkezett fogyatkozása folytán az ügyvédségtől elmozdittatván, — a lajstromból kitörültettek.

A kissebb polgári ügyekben eljárni hivatott végrehajtók részére, a törvény 85 §-ához képest Zemplénmegye közigazgatási bizottsága a napidijak és fuvar dijakat következő képen állapitotta meg: 1-ör. Napidij egy napra 1 frt, minden további fél napra 50 kr. 2-or. Fuvardij kilometerenként 10 kr, azaz mértföldenként 75 kr.

A „Magyarország és Nagyvilág" 7. száma következő tartalommal jelent meg. Szöveg: Szigligeti a halálban. — Körül lebegnek. Költ. (Bánfalvy Lajos.) — Fényes házasság. Regény a magyar társadalmi életből. (Vértessi Arnold.) VI. folyt. — Egy egyptomi királyleány. Történelmi regény. (Irta: Ebers György, forditotta: Huszár Imre) VI. folyt. Fővárosi tárczalevél: Lelenczek között. (Porzó.) — Az orosz-török harcztérről. — A csók természetrajzából. II. Tagcsók. (Dengi János.) — Különfélék. — Sakkfeladv. - Képrejtvény. - Szerk. üzenetek — Rajzok: Szigligeti a halálban. — Az orosz-török harcztérről: Török foglyok. Pihenő oroszok a Balkánban Nikolaj nagyherczeg sátora Bogotban, Plevna előtt.

Csarnok.

Őskeletű temetési hagyományok.

(Müvelődéstörténelmi tanulmány.)

Dongó Gy. Géza, tanártól.

III.

(Folytatás.)

A királysirok leginkább a lybiai hegylánczolatban találtatnak 50—360 lábnyi magassággal, melyek fő ürege harang alaku, s ebből ágaznak szét kerékküllőszerüleg a mérhetlen oszlopzatos csarnokok, melyek legnagyobbikában emelvényre van téve az értékes koporsó[1]) Hogy csak némi fogalmunk is legyen a szinte képzeletet haladó épitményekről ide csatoljuk a legnagyobbszerünek, Osimandyas palotájának, Diodor nyomán adott leirását.[2])

Amint a kormányazt székelye áttétetett Thebébe mesterséges hegyek épültek temetőhelyekül, melyekben láthatók a régi királyok gyászemlékei,

[1]) Busiris (1567 táján Kr. e.) sirboltjában, melyet Bihan-el-Moluk völgyben talált fel s nyitott meg nagy fáradsággal Belzoni, a koporsó minden eddigi leletet fölülmult. E koporsó 9 láb 10 hüvelyk hosszu és 5 láb 7 hüv. széles legtisztább keleti alabastromból készült, melynek az a páratlan sajátsága van, hogy belülről megvilágittatván, ezer meg ezer alakok lesznek a külső lapon láthatók. E példánynélküli remekmű jelenleg a britt muzeum féltett kincse. L. ezen sirboltnak körülményes leirását Belzonitól Secondo viaggio in E. „enella Nubia" Cantunál, II. K. G. jegyzet. hátul.)

[2]) L. u. o.

annyira bámulandók, hogy az utókornak módja sincs azokat utánozhatni.... Ezek sorában van Osymandyas király gyászemléke. Legelőször egy különféle kövekből faragott oszlopzatra akad az ember, melynek hossza két plectrum, magassága 45 könyök.[3]) Ezen áthaladva oszlopokkal keritett, négyszögü kőudvarba érünk, melynek mindegyik oldala 400 lábnyi hosszu; ó-szerüen faragott és 16 könyöknyi magas, egy darab köből készült alakok oszlopokra támaszkodnak. A lapos, egy darab köből álló tetőzet két ölnyi széles és csillagokkal van behintve kék alapon. A kőudvarból egy nagyszerü előcsarnokba vezet az ut, melynek bejáratánál három szobor áll; egy-egy darab syenai márványból faragva. Az egyik embert ábrázol ülő helyzetben s a legnagyobb szobor egész Egyptben, egyik lába megméretvén, 7 könyöknél magasabb.[4]) A két kisebb szobor az előbbitől jobbra és balra, az anyját és leányát ábrázolja, s amannak csak térdeig érnek. E nagy szobor nem csupán nagysága miatt bámulandó, hanem a műnek tökéletessége s az anyag sajátsága miatt is, mely ily nagy colossusnál legkisebb repedést, vagy foltot sem tüntet föl.

A szobor aljában olvashotók e szavak: „Én vagyok a királyok királya, Osymandyas. Ha valaki tudni akarja mily nagy vagyok és hol nyugszom, haladja fölü valamelyiket e müvek közül, melyek tőlem erednek."

Oldalvást anyjának szobra látható. 20 könyöknyi magas és egyetlen darab kőből faragva, hármas koronával fején: annak jelölésére, hogy ő királynak leánya, neje és anyja volt.

E csarnok után egy másik igen nevezetes oszlopzat következik. Mindennemü dombormüvek ábrázolják O-nak a föllázadt Baktria elleni háboruját. Serege 400.000 gyalog és 20,000 lovasból állott, négy külön hadtestben, melyeket ugyanannyi fiai vezéreltek. Az elsőn ábrázoltatik a király, midőn egy folyam által körülvett erősséget megtámad és hősileg küzd a harcosokkal, kik elzárják utját. A mellette levő oroszlán utánozza őt dühében. Némelyek e jelenetet akkép értelmezik, hogy valósággal egy a király által megszeliditett és fölnevelt oroszlán gyámolitá őt a harcban s okozá az ellenség megfutamodását; mások pedig azt mondják, hogy ugyanazon király szint oly hiu, mint hős lévén, saját magasztalására egy oroszlán jelképével akará jelenteni lelkének erejét.[5]) A második falon mindennemü foglyok ábrázoltatnak teljesen megcsonkitva, annak jelölésére, hogy a szerencsétlenségben elpuhultak s tétlenek lettek. A harmadik falon levő faragványok és finom rajzok a hadjáratból visszatért király által bemutatott áldozatokra s az ő diadalára emlékeztetnek.

(Folyt. következik.)

[3]) Egy könyök = egy rőf.

[4]) Osymandyasz sirjában oly szobor töredéket is találtak, melynek csak mutatóúja 4 láb hosszu volt (tehát az egész szobor hozzávetőleg mintegy 54 láb magas.)

[5]) Ebben áll a hierogliph, azaz képjelesirás lényege, melylyel föleg az egytiek éltek emlékeik szent és titkos feliratában, midőn a kifejezendő fogalomhoz oly természeti tárgyat használtak, mely azzal valamiképpen anolog volt. Igy pl. a festett szem jelenté az éberséget; a cserebogár a teremtő erőt; a krokodil a vizet; a kigyó az időt stb. Általánosan elfogadott vélemény a tudósok között az, hogy az ember amint felkiáltások után jutott azon nyelvhez, mely az érzelmeket artikulált hangok által képes kifejezni; épp ugy a jelenlegi betüs irás is a szótagos (chinai) s ez ismét az egypti ideographicus irásból fejlett ki, mely a tárgyaknak csak fogalmait, (nem pedig neveit is) ábrázolta. Oly gazdagok ezen felirásokban az egypti emlékek, hogy mindmegannyi könyvlapoknak tekinthetők, melyek a tartomány politikai viszontagságait, ismereteit, szokásait őrizgetik az utókor s szaktudomány számára.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.

Hirdetmény.

A sárospataki téglagyárban készült, mintegy hatvanezer fali tégla és hetvenezer fedőcserép leszállitott áron eladó. Tudakozódásra válaszol Sárospatakon,

a főiskola pénztári hivatala.

Hirdetés.

A **„szerencs-vidéki Takarékpénztár"**, mint „részvénytársaság" igazgatósága részéről van szerencsénk tudomásra hozni: miszerint az

„évi rendes közgyülés"

megtartásának határideje és helyéül 1878-ik évi februárhó 28-ik napjának délelötti 9 órája Szerencsen „Csillag" czimü vendéglő helyiségében kitüzetvén, arra a t. részvényeseket annak kiemelésével hivjuk meg mikép: „mind azon részvényes ki a közgyülésen személyesen vagy meghatalmazottja által megjelenni szándékszik, köteles az alapszabály 26-ik §-a rendeletéhez képest részvényeit, közgyülés tartamára február 27-ik napjának délutáni 6 órájáig az igazgatóságnál pénztár helyiségében letéteményezni.

Tanácskozás tárgyai lesznek:

1. Az 1877. évi üzletévről szóló igazgatói jelentés s ezzel kapcsolatban készitett s felügyelő bizottság által felülvizsgált és előterjesztett 1877. évi forgalmi-vagyon- s mérleg és jövedelmi kimutatások — valamint a tiszta nyeremény felosztását tárgyazó inditvány és jelentésnek átvizsgálása és azok feletti határozathozatal — az igazgatóságnak 1877. évi üzletévbeni müködésök tekintetében adandó felmentésre, avagy esetleg alapszabály értelmébeni eljárás megállapitására is kiterjedendőleg.

2. Az alapszabály 66. §-a 5-ik pont végzáradékánnk teljes kihagyása végett — igazgatóság által beadott inditvány tárgyalása.

3. Az alapszabály 38. §-a határozata értelmében 5 igazgatósági tagnak közgyülésen leendő kisorsolása és helyeiknek választás utjáni betöltése.

Kelt Szerencsen, 1878. februárhava, 10-ik napján.

TERNYEY PÁL, igazgató. **BÁRCZY BENEDEK,** jegyző.

A zemplénmegyei

kereskedelmi-, ipar-, termény- és hitelbank

részvényesei f. évi márcziushó 17-én

S.-a.-Ujhelyben a megyeház kistermében

d. u. 2 és fél órakor tartandó

VIII. rendes

KÖZGYŰLÉSRE

tisztelettel mehivatnak.

Tárgyak:

1. A közgyülési elnök és jegyzőkönyv hitelesitők megválasztása.
2. Az igazgatóságnak üzleti jelentése.
3. A felügyelőbizottság jelentése.
4. Az évi mérleg megállapitása, és a nyeremény felosztás iránti határozat; esetleg az igazgatóság felmentése.

Minden részvényes, ki akár személyesen, akár meghatalmazott által a közgyülésen résztvenni kiván, felkéretik: miként az alapszabályok 31. §-a értelmében részvényeit a le nem járt szelvényekkel együtt, a közgyülést megelőző napokban az igazgatóságnál elismervény mellett letéteményezni siveskedjék.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1878. évi februárhó 2-án.

Az igazgatóság.

3—3

Árverési hirdetmény.

Zemplénmegye árvaszékének 7946. szám alatt hozott határozata folytán Horváth Zsigmond ur tulajdonához tartozó a kis-ujlaki és örös-gerepesi összesen 250 hold szántóföld, rét- és legelőbeli külbirtok, belső gazdasági épületek a korcsmáltatási joggal együtt f. évi márcziushó 12-én reggeli 10 órakor Kis-Ujlak községben megtartandó nyilvános árverésen 1878. áprilishó 1-től kezdve 6 egymásután következő évekre bérbe fognak adatni.

Kikiáltási ár 2000 frt évi bér készpénzben, 15 köböl buza 20 köböl rozs, 5 köböl árpa, 8 szekér széna természetbeni évi szolgálmány.

Bánatpénz 200 frt.

A bér feltételek alólirt hivatalos szobájában előre bármikor megtekinthetők.

Továbbá ugyancsak Horváth Zsigmond ur tulajdonához tartozó szolnocskai, évenkint 126 frtot jövedelmező regalejog f. évi márcziushó 11. Szolnocska község házánál megtartandó nyilvános árverésen örökáron eladatni fog.

Kikiáltási ár 1000 frt, a vételár a 10%-li bánatpénz betudásával 6 hó alatt lesz, még pedig 6%-li kamataival kifizetendő.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1878. februárhó 12.

2—3 **Karsa Ferencz,** árvaszéki kiküldött ülnök.

Bika eladás.

Méltóságos

gr. Forgách Kálmán ur

Szalánczvári uradalmában néhány darab

pinczgaui és simmenthali

másodfüves bika

van eladásra fölállitva;

bővebb értesitést ad e tárgyban

3—3 **Bodnár Péter,** uradalmi tiszttartó Nagy-Szalánczon

Sátoralja-Ujhely. Nyomatott a „Zemplén" gyorssajtóján 1878.